

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ

Οὔ ἡ Μνήμη τῇ ΚΖ΄ Αὐγούστου.

Ποιθεῖσα ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου.

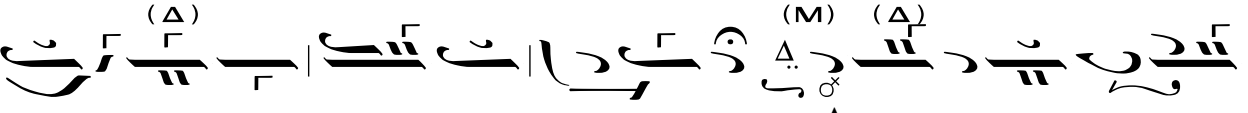
ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ἡ΄ καὶ
ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως

Ἦχος Δι

Ε_{Ις} πο ολ λα α α α ε

ε ε ε τη η Δε ε ε ε

ε ε σπο ο τα α α α α

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ Θ. ΦΩΚΑΕΩΣ (διασκευή Αθ. Καραμάνη)

Ἦχος πλ. δὲ Νη

Ἰ

^(Μ) ^(Ν)
 Α νοι οι ξα αν το ο ος σου την χει ει ει ει ρα α

^(Δ) ^(Μ) ^(Δ)
 τα συ υ μπα αν τα πλη η σθη η η η σο ο ο ονται

^(Π) ^(Ν)
 δη χρη στο ο ο ο ο τη η η η τος α πο στρε ε ε

^Β ^(Ν)
 ψαν τος δε σου το ο προ σω ω πο ον τα ρα χθη η η

^(Π) ^(Ν)
 η σο ο ο ο ο ονται δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ος αλ

^(Μ) ^(Ν)
 λη λου ου ου ου 1 1 1 1 α

^(Δ) ^(Ν)
 Α ν τα νε λει εις το Πνε ευ μα α α αυτω ω ων

^(Δ)
 και ε κλει ει ει ψου ου ου σι και εις τον χου ου ουν

^(Ν)
 α α αυ τω ων ε πι στρε ε ε ε ε ψου ου ου σι

^(Π)
^(Ν)
 δὸ ξα α σοι οἱ ο Θε ο ο ος ἀλ λη λου ου 1 1

1 1 α

ν
 α

^(Μ) ^(Ν) ^(Δ) ^(Ν)
 Ε ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α σου και

κτι σθει ει σο ον ται αι και α να και αι νι 1 1 ει

^(Ν) ^(Δ)
 ει εις το προ ο σω ω ω πον τη η ης γη ης δο ξα σοι

^(Γ) ^(Μ)
 Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οἱ Υι ε ε ε ε

^(Δ)
 ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα το ο Α α γι

^(Ν) ^(Π) ^(Ν)
 1 1 ον δο ο ξα α σοι οἱ ο Θε ο ο ος ἀλ

^(Μ) ^(Ν)
 λη λου ου ου ου 1 1 1 1 α

ν
 α

^(Δ)
 Η η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι 1 1 ου ου εις τους

αι ω ω να α ας ^(N) ευ φραν ^B θη η σε ται αι αι Κυ ρι ι ο

ος ^(M) ε ^(N) πι τοις ε ε ερ γοις α α αυ του ^B δο ξα σοι

οι οι ^(Δ) Α γι ι ε ^(M) δο ο ^(Δ) ξα α σοι οι Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ^(M) δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε ^(N) δο ξα α σοι οι ο ^(Π) Θε ε ο ο ο

ος ^(M) αλ λη λου ου ου ου ^(N) ι ι ι ι α ^γ α

ο ^(Π) ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ^(Δ) πι ι ι ι τη η η ην

γην ^(Π) και ποι ω ων α αυ την ^(N) τρε ε ε ε ε

μειν ^(Δ) ο α ^(N) πτο με ε νος των ο ^(Δ) ρε ε ω ων και

κα ^(Γ) πνι ι ι ι ζο ^(Δ) και κα α πνι ι ζο ο ον ται

^B_ρ ^(Δ) ^(M)
δο ο ξα σοι οι Α α α γι ι ι ε δο ο ξα α σοι οι

^(Δ) ^(M)
Κυ υ υ υ ρι ι ι ε δο ο ξα α α σοι Βα

^(Δ)
σι λευ ου ου ρα α α α α α α νι ι ι ου ου ρα

^(Γ) ^(Δ)
α νι ι ι ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το

^(M) ^(Δ)
Α α α α α α γι ι ι ι το Α γι ι ο ο

^(M) ^(N)
ον δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι α ^ν_α

^(Γ) ^B
Α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω η η η η μου

^(M) ^(Δ) ^(N) ^(Γ) ^(N)
⁶_λ ψαλ λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε ως υ πα α αρ

^(M) ^(Δ)
χω ω δο ξα α σοι οι Τρι συ πο ο στα τε Θε ε

ο ο ο ο ο (M) τη ης Πα α α α α (M) τερ Υι ι ε (N) και αι

Πνε ε ε ευ μα α (B) σε ε προ σκυ νου ου (M) ου μεν και δο ο

ξα α α α α (N) ζο ο ο μεν (M) δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος (Γ) αλ λη λου ου ου ου (N) ι ι ι ι α

(N) Η δυν θει η αυ τω η δι α λο γη η η η

μου (M) ε γω ω (Δ) δε ευ φραν θη η σο ο ο μαι ε

πι τω Κυ ρι ι ι ω ω (N) δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ Α

(Δ) α α α να α αρ χε (B) δο ο ξα α σοι Υι ε συ

υ υ να α να α αρ χε (A) δο ξα α α σοι το Πνε ε ευ

μα το ο Α α γι ι ι ον το ο μο ο ου ου

σι 1 1 ον και ο μο ο ο ο ο ο ο ο ο θρο ο

και ο μο θρο ο νο ο ον Τρι α ας Α γι ι α δο ο

ο ο ο ξα α α σοι οι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

Ε κλει πι εν α μαρ τω λοι οι α πο ο ο

ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο μοι οι

ω στε ε μη η υ πα α αρ χειν α α αυ τους δο

ξα σοι οι οι Πα α α α τερ δο ο ξα α σοι Υι ι ε ε ε ε

ε δο ο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α το Α

α α α α α γι ι ι ι το Α α γι ι ο ο

^(Π)
ον Τρι α ας Α ^(Ν) γι ^(Μ) α δο ο ο ο ^(Ν) ξα α σοι ^ν α

^(Γ) δο ο ^(Ν) ξα α ^(Μ) σοι οι ο ^(Γ) Θε ο ο ο ^(Μ) ος αλ λη

^(Ν)
λου ου ου ου ι ι ι α ^ν α

^(Ν) ^(Δ)
Ευ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η μου το ον Κυ

^(Μ) ^(Δ) ^(Π)
υ ρι ι ι ον ο Η λι ος ε ε ε ε γνω την δυ

^(Ν) ^(Π) ^(Ν)
υ σιν α α αυ του ε ε ε ε θου σκο

^(Δ)
ο ο ο τος και ε γε ε νε το ο νυ υξ

^(Ν) ^(Μ) ^(Δ)
δο ο ξα α σοι οι Βα σι λε ε ευ Ε που ρα α

α α α α νι Ε που ρα νι ι ε

^(Π) ^(Δ)
δο ξα α α σοι Παν το κρα α α α τω ω

ω ωρ συ υν Υι ι ω ω και Πνευ μα α α τι

δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου

1 1 1 α

ν
α

Ως ε με γα λυ υ υ υν θη η τα ε εργα σου

ου Κυ υ ρι ε πα α α αν τα εν σο φι ι ι

1 α ε ποι οι η η η σας δο ξα α σοι Πα

α τε ρ α α γε ε ε εν νη η η ται δο ξα α

σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη τε δο ο

ο ξα α α σοι το Πνε ευ μα το ο Α α γι

1 ο ον το εκ του Πα τρο ος εκ πο ρε ευ ο ο

ο ο με ε ε νον ^(Δ) και εν Υι ω ω α να παυ

ο ο με ε ε νον ^(Π) Τρι ^(Ν) α ας Α γι α δο

ο ο ξα α α σοι οι ^(Μ) ^(Π) δο ο ξα α σοι οι ^(Μ) ^(Γ) ο Θε ο

ο ο ο ος ^(Μ) ^(Ν) αλ λη λου ου ι ι ι α ^γ ^δ

^{(Μ)(Ν)} Δο ξα Πα ^(Π) ^(Ν) τρι ι ι και Υι ω και αι Α γι ω Πνε

ε ευ μα α α τι ^γ ^δ

Και ^(Δ) νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω ω να

^(Ν) ας ^γ των αι ω ω ω ω νων α α α μην ^γ ^δ

Αλ λη λου ι ι α αλ λη λου ου ι α αλ λη λου

^(Δ) ^(Ν) ^(Π) ^(Ν) ^(Μ) ^(Ν) ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου

1 1 1 α

ν
δλ

(M) B (M)
Αλ λη λου ι α αλ λη λου ου ι α αλ λη

(Δ) (N) (M)
λου ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ

(N)
λη λου ου ι ι ι α

ν
δλ

Αλ λη λου ι α αλ λη λου ου ι α αλ λη λου

(Δ) (M) (N) (Π)
ι ι α δο ξα α σοι ο Θε ο ο ο ος η μων δο ο ξα

(Δ) (M)
σοι οι

ν
δλ

Έτερα Αλληλούια παρά Γεωργίου Ραιδεστινού

(N)
ν δλ ν δλ β λ
Αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι α αλ λη

(Δ) (N)
λου ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ε ο ο

—^Γ—^ν_ο (δισ)
ο ος

(M) (Γ) (M) (Δ)
— — — — —
Αλ λη λου ου 1 1 1 1 α αλ λη λου ου ου

(N)
— — — — —
1 1 1 α αλ λη λου ου 1 1 1 1 α δο ο

— — — — —
ξ α α σοι οι ο Θε ε ε ο ο ος

(Δ)
— — — — —
Η ελ πι ι ις η ε ελ πι ις η η η μων

(K) (Δ) (Γ) (N)
— — — — —
Kυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε δο ο

(Δ) (M) (N)
— — — — —
ο ξ α α σοι οι οι οι οι οι οι οι

— — — — —
οι οι οι οι

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἡχος πλ. ᾗ Νη

$$\mathbf{K}_v \stackrel{(Z)}{\sim} \underbrace{\quad}_{\rho_i} \underbrace{\quad}_{\varepsilon} + \underbrace{\quad}_{\varepsilon} \bigg| \underbrace{\quad}_{\lambda\varepsilon} \underbrace{\quad}_{\varepsilon} \underbrace{\quad}_{\eta} \stackrel{(\Delta)}{\sim} \underbrace{\quad}_{\sigma\eta} \stackrel{(Z)}{\sim}$$
$$\begin{array}{ccccccccccc} \overset{(Z)}{\mathcal{G}} & \curvearrowright & \text{---} & + & \text{---} & | & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \mathbf{K}_v & \rho_i & \varepsilon & \varepsilon & \lambda\varepsilon & \varepsilon & \eta & \sigma\text{on} & \varepsilon & \lambda & \varepsilon \end{array}$$
$$\overline{\mathbf{K}}_v^{(N)} \rho_i \varepsilon + \frac{(\Delta)}{\varepsilon} \left(\frac{1}{\lambda \varepsilon} - \frac{1}{\varepsilon} \right) \eta \sigma \nu$$

$\overset{(\Delta)}{\underset{\sim}{\zeta}} \underset{\sim}{\rho} \underset{\sim}{\gamma} + \underset{\sim}{\gamma} | \underset{\sim}{\lambda} \underset{\sim}{\epsilon} \overset{\sim}{\pi} \underset{\sim}{\eta} | \underset{\sim}{\sigma} \overset{\Delta}{\underset{\sim}{\alpha}}$
K_{υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν}

$\overset{(\Gamma)}{\sim} \overset{(Z)}{\sim} + \sim | \sim \overset{\Gamma}{\sim} \overset{\Gamma}{\sim} \sim | \sim \overset{6}{\lambda}$
K_{υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν}

$$\frac{(\mathbf{N})}{\mathbf{K}} \rightarrow \mathbf{r} + \mathbf{S} \rightarrow \frac{\Gamma}{\pi} \frac{\Gamma}{\pi} \rightarrow \mathbf{L} \rightarrow \mathbf{A} \rightarrow \mathbf{B}$$

Ἔτερα υπό Αθ. Καραμάνη

Κυριε ελεησον

Κ_υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ_υ ρι ε ε λε η σον

Κ_υ ρι ε ε λε η σον

Κ_υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ_υ ρι ε ε λε ε η σον

Ἔτερα Θρασύβουλου Στανίτσα (Ανέκδοτα)

Κυριε ε ε λε ε η η σον

Κ_υ ρι ε ε λ ε ε ε ε η σο ον

$$\mathbf{K}_v \quad v \quad \rho_i \quad 1 \quad 1 \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \lambda \varepsilon \quad \varepsilon \quad \eta$$

η $\sigma\theta$ $\theta\nu$

$\overset{(N)}{\eta} \rho_1 \quad 1 \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \lambda\varepsilon \quad \eta \quad \eta \quad \eta \quad \eta \quad \sigma\theta \quad \theta\nu$

$\overset{(N)}{\eta} \nu \quad \nu \quad \rho_1 \quad 1 \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \lambda\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \eta \quad \eta \quad \eta \quad \sigma\theta \quad \theta$

$\theta\nu$

$\overset{(\Gamma)}{\eta} \nu \quad \nu \quad \nu \quad \rho_1 \quad 1 \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \lambda\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \eta$

$\eta \quad \eta \quad \sigma\theta \quad \theta \quad \theta\nu$

$\overset{(N)}{\eta} \nu \quad \rho_1 \quad 1 \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \lambda\varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \eta \quad \eta$

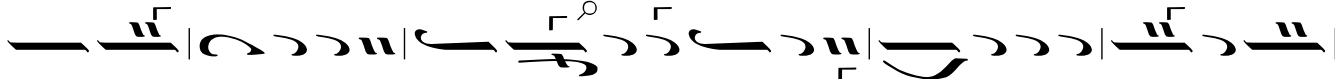
$\eta \quad \eta \quad \eta \quad \sigma\theta\nu$

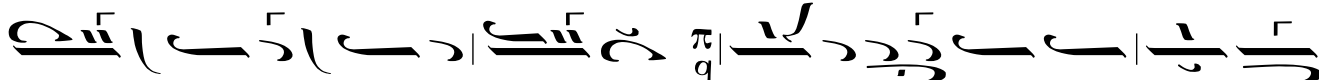
$\overset{(N)}{\eta} \sigma_{01} \quad \theta_1 \quad K\nu \quad \rho_1 \quad 1 \quad \varepsilon$

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΑ

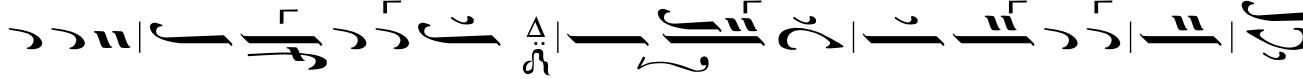
Ἦχος Πα

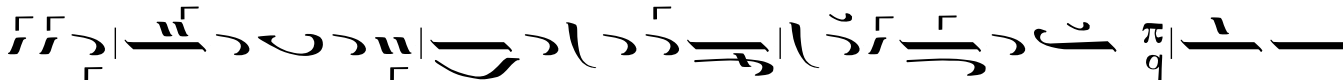

K_v ρι ε ε κε ε κρα ξα προς σε ε ε ει

σα α α ακου ου σο ο ον μου ει σα ακου ου σο ον μου

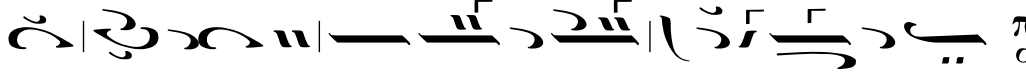

K_v υ υ ρι ι ε ε K_v υ ρι ε ε κε ε

κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α

α κου ου σο ο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη η

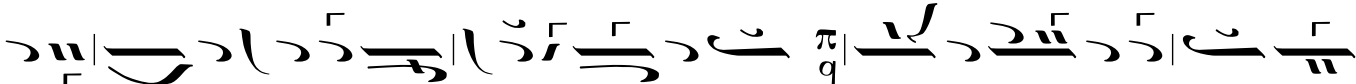

η η η τη ης δε ε η η σε ε ω ω ως μου εν τω

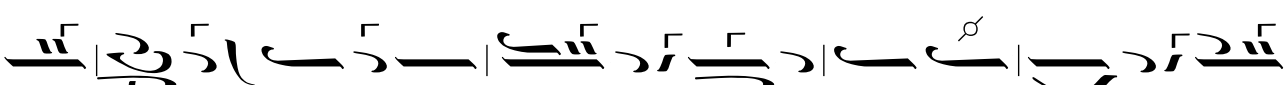

κε ε κρα γε ε ναι με ε προ ος σε ε ε ε ει σα α

κου σο μου ου K_v υ υ υ υ ρι ι ι ε

K_α τευ θυ υ υν θη η η η η η η τω η

 προ ο σε ευ χη η η μου ως θυ μι ι α α μα α ε

 ε ε νω ω πι ι ω ω ω ων σου ε ε πα αρ σι ι

 ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι

 αν ε ε ε σπε ρι νη η η ει σα α κου

 σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ σεπτὴ σου Εἰκὼν, θαυμαστῶς ἀνέθορε, προνοία τῇ θεϊκῇ, ἐκ γῆς Φανούριε, καὶ μέγαν σε τοῦ Χριστοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐγνώρισε Μάρτυρα, παρέχοντα δωρεάν, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν τοῖς κράζουσι· Χαίροις θεῖε Ἀθλοφόρε, Ἐκκλησίας καύχημα, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, καὶ Ῥοδίων τὸ ἀγλάισμα.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς ἐφάνέρωσας, Εἰκόνα τὴν ἱεράν, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, καὶ τοῦτον ὡς ἀγαθός, περιφανῇ καταστήσας τοῖς θαύμασιν, εὐεργετεῖς δι' αὐτοῦ, τοὺς ἐκ καρδίας αὐτῷ ἀνακράζοντας· Χαίροις Μάρτυς τροπαιοῦχε, μέγιστε Φανούριε, ὁ ἐκ Ῥόδου τῷ κόσμῳ, ἀνατείλας ὥσπερ ἥλιος.

Τῆς σῆς Εἰκόνοσ τὴν εὖρεσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν πανηγυρίζομεν, τιμῶντές σε οἱ πιστοί, σοφὲ Φανούριε· ἐφάνης γὰρ δι' αὐτῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ φωστήρ ὥσπερ ἄδυτος, ἐξανατέλλων ἀεὶ, τῶν δωρεῶν σου τὸ φῶς τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις τῶν Μαρτύρων κλέος, Ὁρθοδόξων στήριγμα, καὶ προστάτης τῆς νήσου, τῶν Ῥοδίων ἀκαταίσχυντος.

Τὴν σὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, εὐλαβῶς τιμῶμεν, ἣν Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, νεότητος ἐν ἀκμῇ, λαμπρῶς ἐτέλεσας· κὰν ἄγνωστος γὰρ τὸ πρίν, τῇ φανερώσει τῆς θείας Εἰκόνοσ σου, ἐγνώσθη Μάρτυς ἡμῖν, τοῖς ἀκορέστῳ ἀγάπῃ βοῶσί σοι· Χαίροις Ἀθλοφόρων δόξα, κράτιστε Φανούριε, αἰχμαλώτων ὁ ῥύστης, καὶ νοσοῦντων ἡ ἀντίληψις.

Στιχηρά προσόμοια "Ὡ του παραδόξου θαύματος"

Ἦχος ♯ Πα

Στιχ. Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η σε πτη η η σου ου Εἰ

ει κων θα α αυ μα α στω ως α α νε ε ε θο ο ο

ρε ε προ νοι οι α τη θε ι ι ι κη η εκ γης Φα

νου ου ρι ι ε ε και με ε γαν σε του Χρι ι στου ου

τη Εκ κλη σι α ε γνω ω ω ρι ι σε Μα α αρ τυ

υ ρα α πα ρε ε ε χον τα δω ρε ε αν των ι α μα

των την χα α α α ρι ιν τοις κρα α α ζου ου σι ι

Χαι ροις θει ε Α θλο ο φο ο ο ο ο ρε ε Εκ κλη

σι ι ας κα αυ χη η η μα Ορ θο δο ο ξων το κλε

ε ε ος και Ρο δι ι ων το α α γλα α α α ι

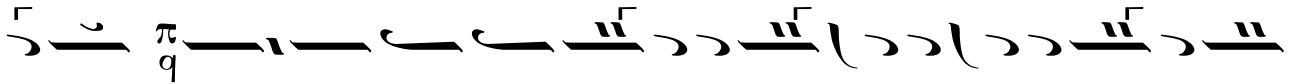
ι ι ι σμα

Στιχ. Γενηθήτω τα ὦτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

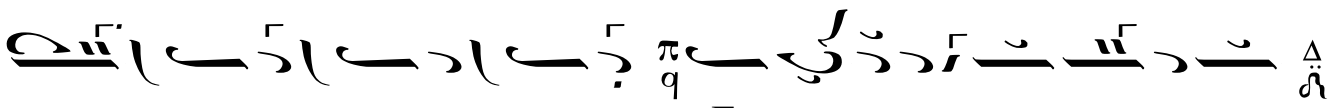
Δ
Δ

Βα βαί αἱ αἱ τῆς ση ἡς προ μῆ θει ας Χρι ἰ στε

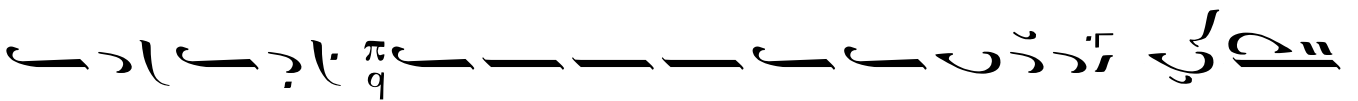
ε ε συ γαρ εκ λα γο ο νων τῆς γῆ ἡ ἡ ἡς ε ε φα

νε ε ε ρω ω σα ας Εἰ κο να τὴν ἰ ε ε ραν

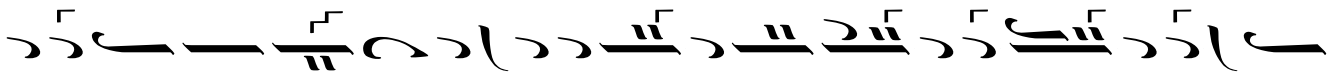
του Α θλο φο ρου σου και του ου ου ου το ον ως α α α

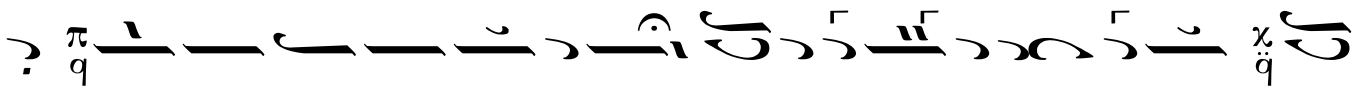
γα α θο ος πε ρι φα νη κα τα στη σας τοις θαυ μα

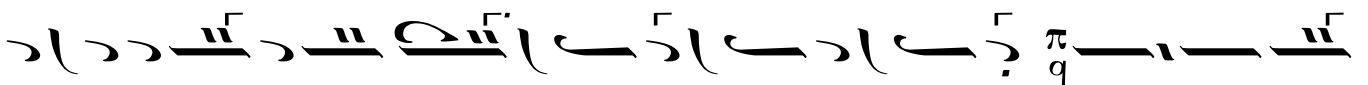
σιν ευ ε ργε τει εις δι α αυ του ου ου τους εκ καρ δι

ἰ ἰ ας α αυ τω ω ω ω α α να κρα α α ζο ο ον τα

ας Χαι ροις Μαρ τυς τρο παι αι ου ου ου ου χε ε ε Με

ε γι ἰ στε ε Φα νου ου ου ρι ἰ ε ε ο εκ Ρο

ο δου τω κο ο σμω α να τει ει λας ω σπε ερ η η η

η λι ι ι ος

Στιχ. Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις υποστήσεται ότι παρά σοι ο ἰλασμός ἐστίν.

Δ

Της σης Ει κο ο νως την ευ ρε ε σιν εν α γαλ λι α α

σει νυ υν πα α νη η γυ ρι ι ι ζο ο με εν

τι ι μω ων τες σε οι πι ι ι στοι οι σο φε ε ε

Φα νου ου ρι ι ι ε ε φα α νης γα αρ δι α αυ

τη ης τη Εκ κλη σι ι α φω στη η η ηρ ω ω σπερ

α α δυ υ το ος ε ξα να τε ε ε ελ λων α α ει

των δω ρε ω ων σου το φω ω ω ως τοις κραυ γα α α

ζου ου σι ι Χαι ροις των Μαρ τυ ρω ων κλε ε ε ε ε

ο ο ος Ορ θο δο ο ξων στη η ρι ι ι γμα και

προ στα α της της νη η σου των Ρο δι ι ων α κα α ται

αι αι αι σχυ υ υν τος

*Στιχ. Ἐνεκεν του ονόματός σου υπέμεινα σε, Κύριε' υπέμεινεν η ψυχή μου
εις τον λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τον Κύριον.*

Δ
δ

Την σην υ πε ερ τι μον α θλη η σιν ευ λα βως τι μω ω

μεν η ην Χρι ι στου ου τω ε ε ε ρω ω τι ι

νε ε ο ο τη τος εν α α α κμη η λα μπρω ως

ε τε ε λε ε ε σας καν α α γνω στο ος γαρ το ο

πρι ιν τη φα νε ρω ω σει της θει ει ει ει α ας Ει

κο ο νο ος σου ου ε γνω σθη Μα α α αρ τυς η η μιν

τοις α κο ρε ε στω α γα α α α πη βο ω ω ω

σι ι σοι οι Χαι ροις Α θλο φο ρω ων δο ο ο ο ο

ξα α κρα α τι ι στε ε Φα νου ου ου ρι ι ε

ε αι χμα λω ω των ο ρυ υ στης και νο σου ουν των η

α αν τι ι ι ι λη η η ψις

Ἔτερα. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέον ὢν τῷ σώματι, σὺ κοιμῇ Ἀθλοφόρε, πολὺν ἐπέδειξας, καὶ ἀκμαῖον φρόνημα, ἐν τοῖς ἄθλοις σου· σὺ γὰρ Φανούριε, ἐν χειρὶ βαστάζων, τοῦ Σταυροῦ τὸ μέγα τρόπαιον, ἔστης ἀσάλευτος, ἐν ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, καὶ πλάνης κατετρόπωσας, τῆς εἰδωλικῆς τὴν παράταξιν. Ὅθεν ἀνυψώθης, πρὸς δόξαν θεϊκὴν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀκαταπαύστως δεόμενος, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Λίθοις συντριβόμενος, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα, σιδηροῖς δὲ ὄνυξι, ἀπηνῶς ξεόμενος, τὸ σαρκίον σου, ἐπὶ μαγγάνου τε, προσδεθεὶς τὸ σῶμα, καὶ τῇ πέτρᾳ πιεζόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, ἔχων τὸν Χριστὸν δυναμοῦντά σε, καὶ στόματα ἐφίμωσας, τῶν θηρῶν τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου. Ὅθεν διὰ πάντων, Φανούριε δοξάσας τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν ἰκέτευε, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Ωχετο ὁ βύθιος, ἐχθρὸς θηρῶν καὶ στενάζων, ὅτε σε τοὺς ἄνθρακας, ἀβλαβῶς βαστάζοντα, ἐθεάσατο· σὺ γὰρ τῆς πίστεως, ἐν καρδίᾳ φέρων, πῦρ τὸ ἄϋλον Φανούριε, πῦρ ὅλος γέγονας, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα ἐνίκησας, ὡς Παῖδες οἱ τρισάριθμοι, οἱ ἐν Βαβυλῶνι τὸ πρότερον. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, ἀντίληψιν αἰτούμενοι τὴν σὴν, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε, βίου ἐν ταῖς θλίψεσιν.

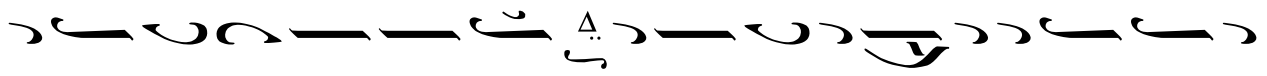
Ρόδος ἢ περίφημος, σὲ ἀντιλήπτορα ἔχει, καὶ ἡ οἰκουμένη δέ, κραταιὸν ὑπέρμαχον, παμμακάριστε· σὺ γὰρ τὸν Κύριον, ὡς ὁμολογήσας, καὶ ἀθλήσας μέχρις αἵματος, χάριν ἀπέλαβες, τοῦ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα, καὶ πανταχοῦ φαινόμενος, πᾶσι χορηγεῖν τὰ συμφέροντα, καὶ ἐν προστασίαις, ταχύτατος ὑπάρχειν ἀληθῶς, τοῖς σὲ καλοῦσιν ἐκ πίστεως, ἀρράγοὺς Φανούριε.

Ἦχος πλ. Βου

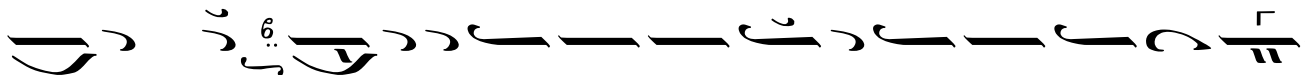
*Στιχ. Απο φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας ελπισάτω
Ισραήλ επί τον Κύριον.*

Νεονων τω σω μα τι συ κο μι δη Αθ λο φο ρε

πο λι ον ε πε δει ξας και ακμαιον φρο ο νη μα εν τοις

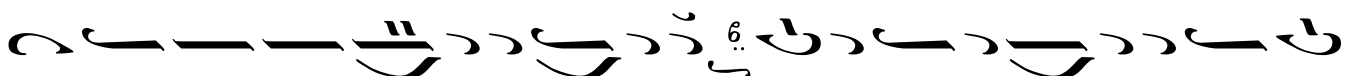
α θλοις σου συ υ γαρ Φα νου ρι ε εν χει ρι βα στα α

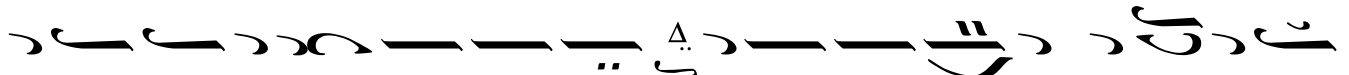
ζων του Σταυ ρου το με γα τρο παι ον ε στης α σα λευ τος εν

ταις προ σβο λαις των κο λα σε ων και πλα νης κα τε τρο πω σας

της ει δω λι κης την πα ρα τα ξιν Ο θεν α νυ ψω ω θης προς δο

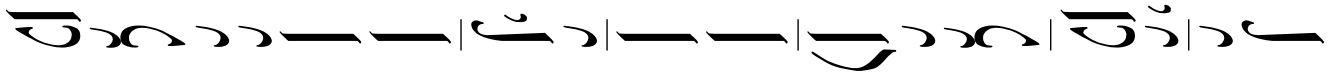
ξαν Θε ι κην υ περ η μων α κα τα παυ στως δε ο με νος

των α νευ φη μου ου ντω ων σε ε

*Στιχ. Ὅτι παρά τῳ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτός
λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ ἐκ πασῶν τῶν ανομιῶν αὐτοῦ.*

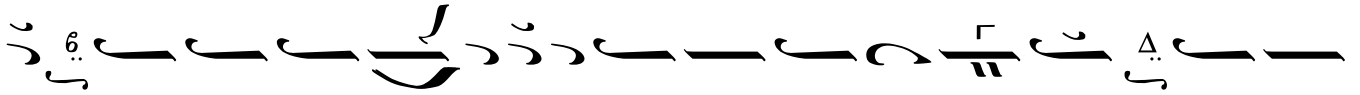
Δ.

Λιθοῖς συντριβομένης τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στομάσι δὴ

ροῖς δὲ οὐκ ἔστι ἀπηνώς ξεοόμενος τὸ σαρκεῖον

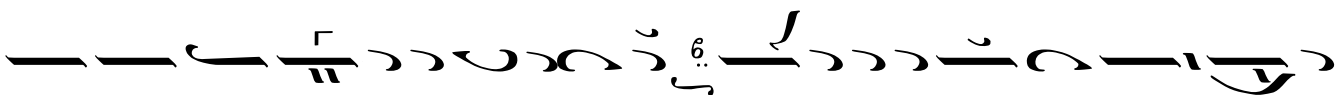
σου ἐπιμαγγανούτε προσδεθεὶς τὸ σωώμα καὶ τὴ

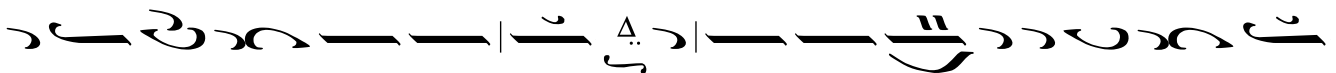
πέτρα πέζομενος οὐκ ἐδείλιασας ἐχὼν τὸν Χριστό

ὃν δύναμει ντασὲ καὶ στομάτα ἐφίμωσας τῶν θυ

ρῶν τὴ θεία ἐντεύξει σου Ὁ θεὸς διὰ πάντων Φανοῦρι

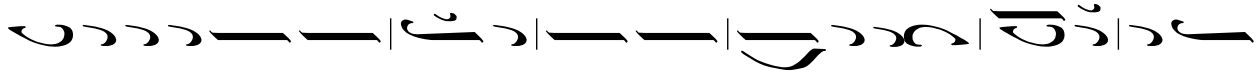
ἐδοξάσας τὸν Θεὸν ὑπερήμων νυνὶ κετεῦε

τῶν ἀνευφημούντων σε

Στιχ. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, επαινέσατε αυτόν, πάντες οι λαοί.

Δ.

Ω χε το ο βυ θι ος εχ θρος θρη νων και στε να ζων ο τε

σε τους αν θρα κας α βλα βως βα στα α ζο ντα ε θε α σα

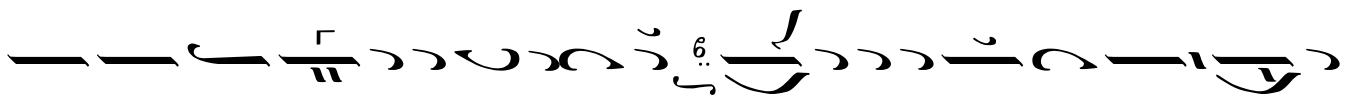
το συ γαρ της πι στε ως εν καρ δι α φε ε ρων πυρ το

α υ λον Φα νου ρι ε πυρ ο λος γε γο νας και πυ ρος τη φλο

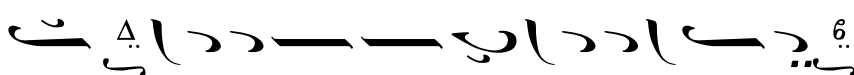
ο γα ε νι κη σας ως παι δες οι τρι σα ριθ μοι οι εν

βα βυ λω ω νι το προ τε ρον Ο θεν σε υ μνου μεν α ντι λη

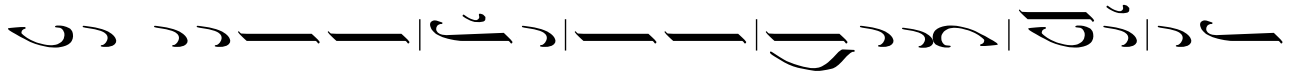
ψιν αι του με νοι την σην Με γα λο μαρ τυς πα νεν δο

ξε βι ου εν ταις θλι ψε ε σι ιν

Στιχ. Ὅτι ἐκραταιώθη το ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δ.

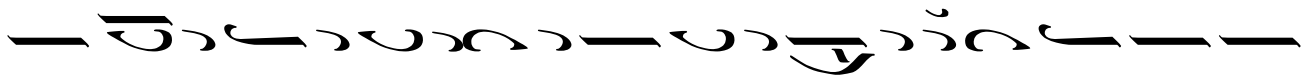
Ροδος ἡ περὶ φημος σε ἀντιληπτορὰ ἐχει καὶ ἡ

οὐκουμένη δεκράταιον ὑπερμαχὸν παμμακαρι

στε σὺ γὰρ τὸν Κυρίον ὡς ὁ μολογῆσας καὶ

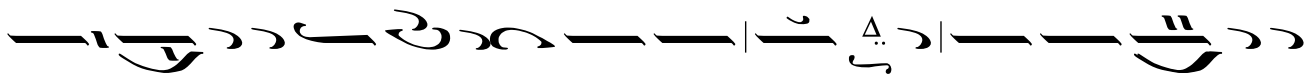
ἀθλῆσας μεχρὶς αἵματος χάριν ἀπελάβες τοῦ θαύματος τοῦ

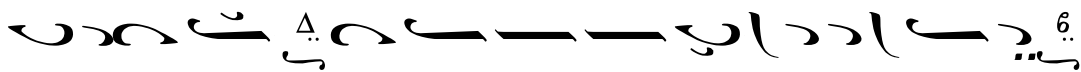
ργεῖν τὰ παράδοξα καὶ πανταχοῦ φαινομένος

πάσι χορηγεῖν τὰ συμφέροντα καὶ ἐν προστασίαις

ταχυτάτως ὑπαρχεῖν ἀληθῶς τοῖς σεκαλοῦσιν ἐκ

πisteως ἀρραγούς Φανουρίε

Δόξα. Ήχος α΄.

Μεγαλομάρτυς Ἀθλοφόρε Φανούριε, σὺ ὁ ἀήττητος στρατιώτης, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης Χριστοῦ, ὁ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, ἐν μαρτυρίου συμπλοκῇ τροπώσάμενος· σὺ ὁ γενναιότατος Ἀθλητής, ὁ πάλαι ἀθλήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ ἐν τοῖς ὕστερον τῇ οἰκουμένῃ, γνωστὸς ἐκ τῆς Ῥόδου γενόμενος, τῇ φανερώσει τῆς Εἰκόνος σου· ὁ τοῖς θαύμασι μέγας γνωριζόμενος, ὁ Ἱερεῖς αἰχμαλωσίας λυτρώσάμενος, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀφανῶν φανερῶν, φερωνύμως τοῖς ἐπικαλουμένοις σε· ἰκέτευε τῷ δοξάσαντι σε, ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Δοξαστικόν

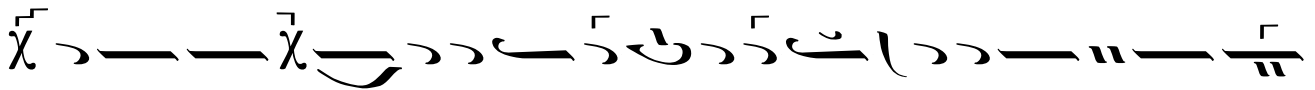
Ἦχος $\overset{\text{J}}{\underset{\text{q}}{\text{}}}$ $\overset{\circ}{\text{P}}\alpha$

Δοξα Πατρι και Υιω ωω και Αγιω

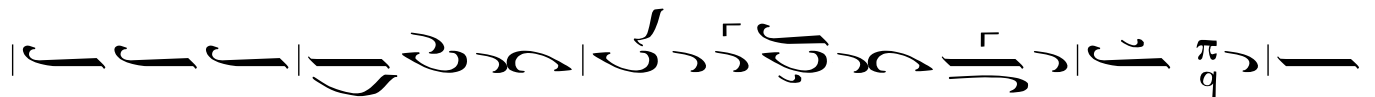
Πνευμα αατι

Μεγαλομαρτυς Αθλοοφοορε Φανου ου ου

ρι ι ι ι ε συ ο α ηττητος στρατιωτης

του Βασιλεωωσ της δοοξηης Χρι ι ι στου ο τας

αρχας και ε ξουσι ιας του σκοοοτους εν μαρτυ

ρι ου συμπλοκητρο οοπωσαααα μεεε

νος συογενναι οτατο οος Αθληητης ο παλαι

α θληησας υ περ αανθρωπον και εν τοις υστεερο

ον τη Οι οι κου ου με ε ε νην γνωστος εκ της Ρο ο

δου γε νο ο με ε νος τη φα νε ρω σει τη ης

Ει ει κο ο ο ο νο ο ο ος σου ο τοις θα αυ μα α

σι 1 1 με γας γνω ρι 1 ζο ο με ε ε νο ος ο 1

ε ρεις αιχ μα λω σι ας λυ υ τρω ω σα α με ε ε νος

και την γνω ω σιν των α φα νων φα νε ε ρων φε ρω

νυ μως της ε πι κα λου με νη ης σε 1 κε τε ευ ε ε

ε τω σε δο ξα α α σα α α α α αν τι

εν Τρι α α α α δι 1 1 προ σκυ νου με ε ε ε νω

Θε ω ω ω σω θη ναι τας ψυ χας τω ων τι μω ω

ω ω ντω ω ων σε ε ε ε π_q

και νυ υν και αι α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α α μην π_q

την πα γκο σμι ον δο ο ο ο ξαν την εξ α αν θρω ω πων σπα

α ρει ει ει σαν και τον δε σπο τη ην τε ε π_q

κου σαν την ε που ρα α α α α νι ι ι ον πυ η

υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα α ρι αν την Παρ θε π_q

ε ε νον των Α σω μα τω ων το ο α α σμα και των πι π_q

στω ω ων το ε ε ε γκαλ λω ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη π_q

γαρ α νε δει ει ει χθη ου ου ρα νο ο ος και να Δ_{δ}

ο ος της Θε ε ο ο ο ο τη η η τος αυ τη το με

σο τοι χον της εχ θρας κα θε ε λου ου σα ει ρη νη ην

α ντει ση η η ξε ε και το βα σι λει ο ον η νε ε

ε ε ω ω ω ω ξε Ταυ την ουν κα τε χο ο ντες της πι

στε ως την α γκυ υ ραν υ περ μα χον ε ε χο ο με

εν τον εξ αυ της τεχ θε ε ντα Κυ ρι ι ι ον Θαρ σει

ει τω τοι οι οι νυν θαρ σει τω λα ο ο ος του Θε ε ου

και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρου ους ως πα ντο

δυ υ υ υ να α α α μο ο ο ος

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται

ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

ᾠδὴ α΄. Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Χίου.

Εὔπεφάνη σήμερον ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου, Φανούριε πανθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ εὐρέσει τοῦ πανσέπτου Ναοῦ σου, καὶ τῆς θείας Εἰκόνης σου, αἰχμαλώτους λυτροῦσα, νόσους φυγαδεύουσα, καὶ πάντων τῶν προσιόντων σοὶ πιστῶς, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα πληροῦσα· διὸ καὶ ἡμῖν, τοῖς μετὰ πόθου τὴν μνήμην τελοῦσί σου, τὴν λύσιν τῶν δεινῶν αἶτησαι παρὰ Θεοῦ, καὶ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ταῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Ὁ αὐτός.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Μεγαλομάρτυς Φανούριε, τοῦ ἀθανάτου Βασιλέως, στρατιῶτα ἀήττητε· Θεὸν γὰρ δοξάσας ἐπὶ γῆς, τοῖς ἄθλοις τοῦ μαρτυρίου, ἐν οὐρανοῖς παρ' αὐτοῦ ἀντεδοξάσθης· διὸ καὶ ἡ χάρις σου, θαυμαστῶς ἐπενεργοῦσα, θαυματουργὸν σε προβάλλεται, πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνοντα, καὶ τοῖς ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι, τὴν λύτρωσιν ταχέως παρέχοντα. Ὅθεν πάντες ὑμνοῦμέν σε, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου πολύαθλε.

ᾠδὴ β΄.

Εὔπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀθλοφόρου, Φανουρίου τοῦ ἐν Ῥόδῳ φανερωθέντος, δεῦτε πιστοὶ πανηγυρίσωμεν· ὥς ἀστήρ γὰρ ἀνέτειλε σήμερον, ἀγλαοφανῶς καταυγάζουσα, τοὺς βοῶντας πρὸς αὐτόν· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν Ὁρθοδόξων προστάτης, αἰχμαλώτων ὁ ῥύστης, ἀσθενούντων ὁ ἱατρός, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις ἀντιλήπτωρ ὁ τάχιστος· παρρήσιαν ὥς ἔχων πρὸς Θεόν, πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦσα, καὶ σὺν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη ἐορτάζει, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε Φανούριε· τὴν φερώνυμον γὰρ κλῆσίν σου, τῇ εὐρέσει τῆς ἁγίας Εἰκόνοσ σου, κατάλληλον ἐπιδειξάμενος, δι' αὐτῆς ὁ πρόην ἀγνοούμενος, τοῖς χριστωνύμῳ λαῷ ἐπεγνώσθης, θαυμάτων δυνάμεις ἐνεργῶν, καὶ ἐν προστασίαις ὑπάρχων ταχύτατος. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ τῷ Κυρίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, ἀξιοχρέως ἐν ἄσμασιν.

Ἦχος δ'.

Τὸν νοητὸν μαργαρίτην, τῆς εὐσεβείας ἀδελφοί, ταῖς ὑμνωδίαις στεφανώσωμεν, Φανούριον τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, τὸν ἐκ Ῥόδου φανέντα, τῆς Ἐκκλησίας μέγαν φωστῆρα. Οὗτος γὰρ Χριστὸν ἀγαπήσας, τοῦ κόσμου κατεφρόνησε, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διοδεύσας, διὰ μυρίων πικρῶν βασάνων, εἰς τὴν οὐράνιον λῆξιν κατέπαυσεν· ἔνθα σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς ἀξιούμενος, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν αἰτεῖται, τοῖς εὐλαβῶς τελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ ἀνυμνήσει σε, ὦ Φανούριε Μάρτυς; τίς μὴ μακαρίσει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας; σὺ γὰρ ὁμολογήσας, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, τοῖς βασάνοις ἐδοκιμάσθης, κρινόμενος καὶ αἰκιζόμενος, τὰς σάρκας ξεόμενος, καὶ ἐν μαγγάνῳ δεσμούμενος, θηρῶν τε ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἐν πυρὸς τῇ καμίνῳ ῥιπτόμενος. Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν καρτερίας σου! δι' ἧς τῶν θεομάχων τὴν ἔπαρσιν, νικητικῶς τροπώσάμενος, τῆς ζωῆς τὸν στέφανον ἀνεδήσω, καὶ παρέστης Χριστῷ τῷ Θεῷ, θαυμάτων τὰς δυνάμεις ἐνεργῶν, τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Νικηφόρου Ὁσίου τοῦ Χίου.

Σήμερον ἡ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβίδ, ἐπὶ σοὶ πέρας εἴληφε, Φανούριε πολύαθλε, ἡ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον φάσκουσα, ἔσται δίκαιος· εἰ γὰρ καὶ ἀμνημονηθέντων σου τῷ χρόνῳ, καὶ τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων τοῦ κλέους, ἐν οὐρανῷ μέντοι μνημονευομένων, καὶ ἐν γῇ ἤδη ἐν τῇ εὐρέσει τῆς θείας Εἰκόνοσ σου, τὴν ἔνδοξον αὐτῶν μνήμην, μετ' ἐγκωμίων ἄγομεν· δεόμεθά σου τοίνυν θερμῶς, ὥς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε, ῥυόμενος κινδύνων τε καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, στεφανηφόρε Ἀθλοφόρε Φανούριε, ὁ πάλαι ὑπεραθλήσας, διὰ βασάνων πολλῶν, καὶ κατατροπώσας τὸν ἀλάστορα· ὁ πλείστοις ἐν ἔτεσι, τοῖς πιστοῖς ἀγνοούμενος, καὶ τῇ εὐρέσει, τῆς πανσέπτου Εἰκόνοσ σου, γνωστὸς ἔνδοξε, ἐκ τῆς Ῥόδου γενόμενος· ἥλιος ὁ πολύφωτος, φωτίζων τὰ πέρατα, τῆς θαυμαστῆς χάριτόσ σου, τῇ ἀνεσπέρῳ φαιδρότητι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

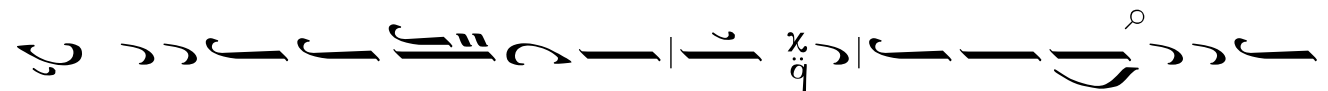
Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, θαυματοβρῦτα Ἀθλοφόρε Φανούριε, Χριστὸν ὁ ὁμολογήσας, ἐπὶ τυράννων λαμπρῶς, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος μιμησάμενος· ὁ φράξας τὰ στόματα, τῶν θηρίων ἐντεύξει σου, καὶ πῦρ νικήσας, τῆς καμίνου τὸ ἄστεκτον, καὶ τὸν βύθιον, ταπεινώσας πολέμιον· τρόπαιον ἐν τοῖς ἄθλοις σου, ὁ στήσας ἀθάνατον, καὶ ἀθανάτου τρυφήσας, δόξης ἐν πόλῳ καὶ χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, δεδοξασμένε Ἀθλοφόρε Φανούριε, ὁ γῆθεν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀναδοθεὶς ὡς χρυσός, τῇ ἀποκαλύψει τῆς Εἰκόνοσ σου· Θαυμάτων τὴν δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ὁ κτησάμενος, ὁ τοὺς δεσμῶτας, Ἱερεῖς λυτρωσάμενος, καὶ τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσι δωρούμενος· μέγας ὁ φανερούμενος, προστάτης καὶ πρόμαχος, τοῖς τὸ σεπτὸν σου φωνοῦσι, καὶ ὑπερήδιστον ὄνομα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

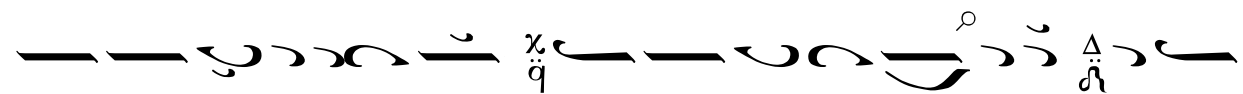
Εἰς τὸν στίχον
Στιχηρά προσόμοια "Χαίροις ἀσκητικῶν"

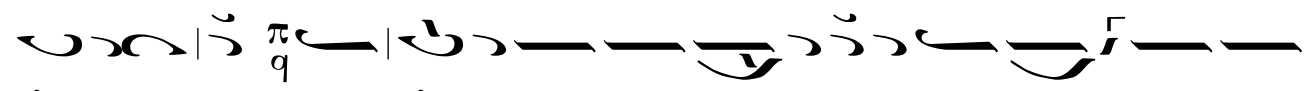
Χαίροις Μεγαλομαρτυρὸς Χριστοῦ στεφανώφωρε Ἀθλο-

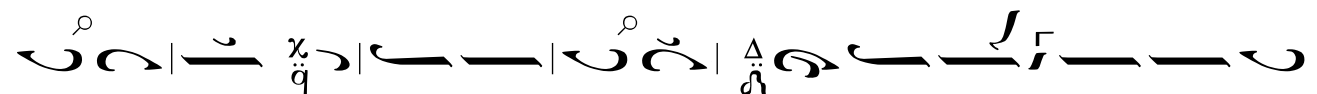
φόωρε Φανουριεὸ παλαιὸν περ ἀθλήσας δι-

αβασάνων πολλῶν καὶ κατὰ τροπῶσας τὸν α-

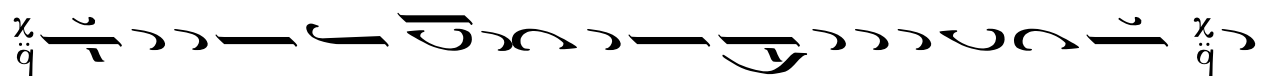
λάστορα ὁ πλειεῖστοις ἐν ἐτεσί τοις πειστοῖς ἀγνο-

ουμένος καὶ τηεὐρεσεὶ τῆς πανσεεπτου Εἰκο-

νος σου γνωστός ἐνδοξὲς ἐκ τῆς Ροοδου γενόμενος

ἡλιός ὁ πολὺ φῶτος φωτίιζων τὰ περὰ τὰ τοῖς

θαύμαστος χαριτοὺς σου τηἀνεσπερωφαιδροτη

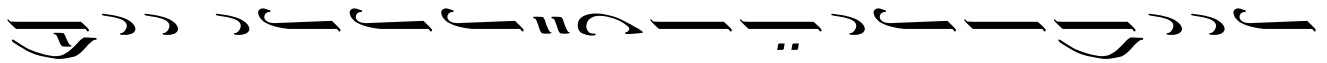
τί Χριστὸν ἐκδύσω ὡπεῖταις ψυχαῖς ἡμῶν δο-

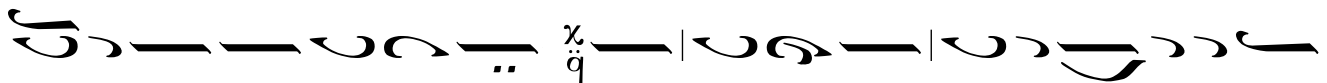
θη ἡναὶ το μέγα ἐλεός

Στιχ. Δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει και ωσεί κέδρος ή εν τω Λιβάνω
πληθυνθήσεται.

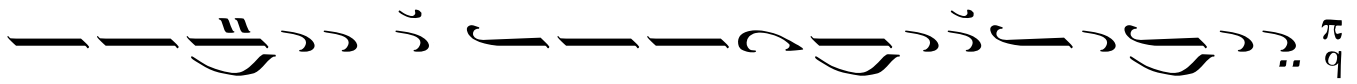
χ
q̣

Χαι αι ροις Με γα λο μαρ αρ τυς Χρι στου θαυ μα το βρυ τα Αθ λο

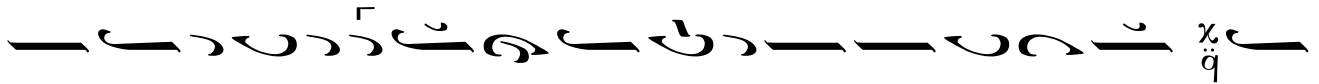
φο ο ρε Φα νου ρι ε Χρι στον ο ο μο λο γη η σας ε

πι τυ ρα νων λα μπρωσ και αυ του το πα α θος μι μη σα με νος

ο φρα α ξας τα στο μα τα των θη ρι ι ων ε ντευ ξει σου

και πυρ νι κη η η σας της κα μι ι νου το α στε κτον και

το βυ θι ον τα πει νω ω σας πο λε μι ον τρο παι ον εν τοις

αθ λοις σου ο στη η σας α θα να τον και α θα να του τρυ

φη η σας δο ξης εν πο λω και χα ρι τος Χρι στον εκ δυ σω ω

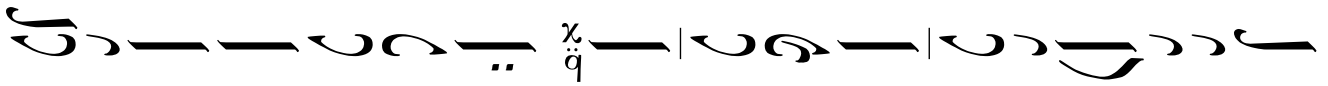
πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε ος

Στιχ.Πεφυτευμένος εν τω οίκω Κυρίου εν ταις αυλαίς του Θεού ημών εξανθήσει.

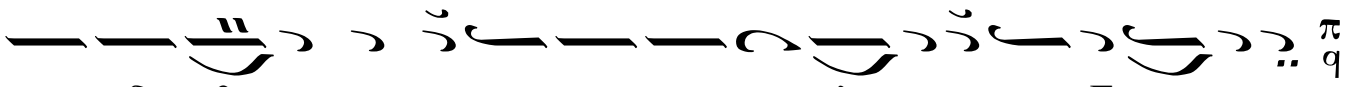
χ
q̣

Χαι αι ροις Με γα λο μα αρ τυς Χρι στου δε δο ξα σμε νε Αθ λο

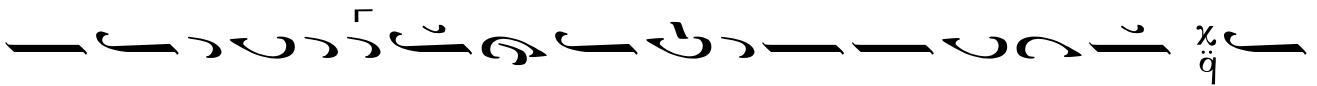
φο ο ρε Φα νου ρι ε ο γη θεν τη εκ κλη σι ι α α

να δο θεις ως χρυ σος τη α πο κα λυ υ ψει της Ει κο νος σου

Θαυ μα α των την δυ να μιν εκ Θε ου ου ο κτη σα με νος

ο τους δε σμω ω τας Ι ε ρει εις λυ τρω σα με νος και

την ι α σιν τοις νο σου ου σι δω ρου με νος με γας ο φα νε

ρου με νος προ στα α της και προ μα χος τοις το σε πτον σου φω

νου ου σι και υ πε ρη δι στον ο νο μα Χρι στον εκ δυ σω ω

πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε ος

Δόξα. Ἦχος β΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀθλοφόρου συνελθόντες, πνευματικὴν πανήγυριν συγκροτήσωμεν, καὶ ταῖς ὑμνωδίαις αὐτόν καταστέψωμεν, ἐκ καρδίας βοῶντες καὶ λέγοντες· Μεγαλομάρτυς τοῦ Κυρίου Φανούριε, ὁ τῇ ἀθλήσει σου τοὺς ἐχθροὺς τροπώσάμενος, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης οὐρανόθεν κομισάμενος, ὁ τοῖς αἰχμαλώτοις τὴν ἐλευθερίαν χαριζόμενος, καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν θεραπείαν δωρούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ ὡς παρόντα φανερῶν, καὶ πανταχοῦ πᾶσι προφθάνων καλούμενος, πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐκ καρδίας δεήσεις, ῥυόμενος ταῖς πρεσβείαις σου ἡμᾶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

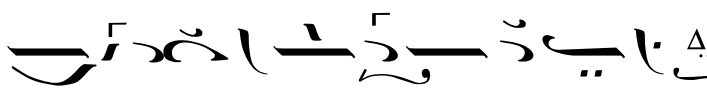
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δοξαστικό των αποστίχων

Ἦχος Δι

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και Υι ω και Α α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Δε ε ευ τε πα α ντε ες οι πι ι στοι εν τω Να ω

του Αθ λο φο ρου συ νελ θο ο ο ντες πνευ μα τι κην πα νη γυ

ριν συ γκρο τη η η η η σω ω ω ω μεν και ταις υ μνω

δι αις αυ το ο ον κα τα στε ε ψω ω ω μεν

εκ καρ δι ι ι ι ας βο ω ω ντες και λε ε ε ε γο

ντες Με γα λο μα α α α α αρ τυ υς του Κυ ρι ι ι

ι ου Φα νου ου ρι ι ι ι ε ο τη αθ λη σει

σου τους εχ θρου ους τρο ο ο πω σα α α με ε ε ε νος

και τα βρα βει α α α α τη η ης νι ι ι ι κης ου

ρα νοθεν κο ο μι σα α α με ε ε ε νος ο τοις

αιχ μα λω ω ω τοις την ε λευ θε ρι αν χα α α ρι ζο ο

ο με ε ε ε νος και τοις α σθε νου ου σι την θε

— πει εἰ εἰ ἀν δω ρου οὐ με ε ε ε νος ο τα κρυ υ

πτὰ ὥς παροοοντα φανενερωων και πανταχου

ου πα α α α σι προ φθα α νων κα λου ου ου με ε ε ε ε

ε ε νος προσ δε ξαι η μων τας εκ καρ δι ι ι

α α ασ δε ε ε η η η η η σει εις ρυ ο με νοζ

ταῖς πρεσβείαισιν σου ἡ μακάρις ἐκπερασμὼν

 και κιν δυ νω ων και αι θλι 1 1 1 1 1 1 ψε ε ων

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων Αμήν.

^Δ
 Την πα σαν ελ πι δα μου εις σε α να τι θη μι Μη τερ του Θε ου

φυ λα ξο ον με υ πο την σκε πην σου ου ου

Νυν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παλαιόν.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῇ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν, νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς,
Ἀγγέλων πολίτευμα, ἄνωθεν ὑμνωδίαις, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία, τὴν
οὐράνιον δόξαν, ἣν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς, Φανούριε ἐνδοξε.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Φερωνύμως ἐκλάμπας, ἐκ τῆς Ῥόδου Φανούριε, ὡς φωστήρ ἀεὶ καταυγάζεις, Ἐκκλησίας
τὸ πλήρωμα· τὴν γνῶσιν φανεροῖς γὰρ τῶν κρυπτῶν, νοσήματα διώκεις χαλεπά, καὶ
παρίστασαι ταχύτατος βοηθός, τῶν πίστει ἀναβοώντων· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ φανερώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, μέγιστα θαύματα.

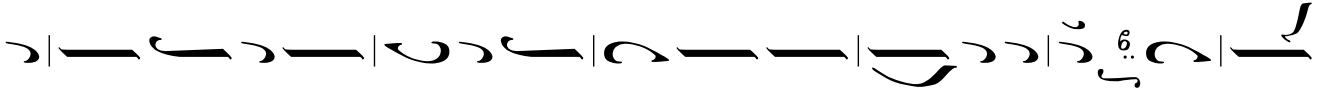
Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν τῆς Ῥόδου προστάτην, καὶ μέγαν πρόμαχον, τὸν παραδόξως γνωσθέντα, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Χριστοῦ, τῶν Μαρτύρων τὸ λαμπρόν, κλέος Φανούριον, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, ὅτι
χάριν ἐκ Θεοῦ, δεξάμενος ἰαμάτων, φερωνύμως ὡς φῶς ἐκλάμπει, ἄδυτον πᾶσι τοῖς
τιμῶσι αὐτόν.

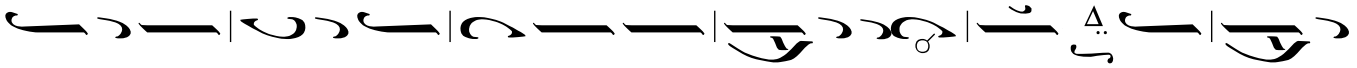
Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπολυτίκιον Αγ. Φανουρίου (Παλαιόν)

Ἦχος δ' Δι "Ταχύ προκατάλαβε"

Ου ρα νι ον εφ υ μνι ον εν γη τε λει ται λαμπρωσ ε πι

γει ον πα νη γυ ριν νυν ε ορ τα ζει φαι δρωσ Αγ γε λων

πο λι ι τευ μα α νω θεν υ μνω δι αις ευ φη μου σι τους

α θλους κα τω θεν Εκ κλη σι α την ου ρα νι ον δο ο ο

ξαν ην ευ ρες πο νοις και α θλοις τοις σοις Φα νου ρι ε

ε νδο ξε

Ετερον Ήχος ά (Της ερήμου πολίτης)

Ήχος Πα

Φε ρω νυ μως ε κλαμψας εκ της Ρο δου Φα νου ρι ε ως φω

στηρ α ει κα ταυ γα α α ζεις Εκ κλη σι ι ας το πλη ρω

μα την γνω σιν φα νε ροις γαρ των κρυ πτων νο ση μα τα δι ω

κεις χα λε πα και πα ρι στα σαι τα χυ τα τος βο η θος

των πι στει α να βο ω ντων Δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι

Χρι στω δο ξα τω σε ε φα νε ρω σα ντι δο ξα τω

ε νερ γου ντι δι α σου με γι στα θα αυ μα τα

Δόξα Πατρί.....

Ἐτερον Ἦχος πλ. ἀ "Τον συνάναρχον λόγον"

Των της Ρο δου προστατην και Με γα προ μα χον τω πα ρα δο ξως

γνω σθε ντα τη Εκ κλη σι α Χρι στου των μαρ τυ ρων των λα

μπρων κλε ος Φα νου ρι ε α νευ φη μη σω μεν πι στοι

ο τι χα ρη εκ Θε ου δε ξα α με νος ι α μα των Φε ρω νυ

μωσ ως φως ε κλα α μπει α δυ τον πα σει τοις τι μω σιν αυ τον

Και νυν και αι.....

Χαι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος χαι ρε τει

χο ς και σκε πη των προ στρε χο ο ντων εις σε χαι ρε α χει μα

στε λι μην και α πει ρο γα με η τε κου σα εν σα ρ

κι τον ποι η την σου και Θε ον πρε σβε ευ ου σα μη ελ λι πης υ

περ των α νυ μνου ου ντων και προ σκυ νου ου ντων τον το

κον σου ου ου ου

Κατά την Απόλυσιν

Ἦχος β' Δι

Τον δε σπο την και αρ χι ε ε ρε αν η μων Κυ ρι ε

φυ λατ τε εις πολ λα ε τη δε σπο τα εις πολ λα

ε τη δε σπο τα εις πολ λα α ε τη δε ε σπο τα α

Α

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὸν μέγαν ἀθλητὴν, εὐφημήσωμεν πάντες, Φανούριον πιστοί, τὸν γενναῖον ὀπλίτην, καὶ Μάρτυρα πανένδοξον, τὸν ἐν χρόνοις κρυπτόμενον· ὃν ὁ Κύριος, νῦν ἐφανερώσε πᾶσιν, ἐν τῇ Ῥόδῳ τε, καὶ ἐξ αὐτῆς παντὶ κόσμῳ, ὡς θεῖον θησαύρισμα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, τῶν Ῥοδίων ἡ νῆσος, προστάτην ἀληθῶς, κραταιὸν κεκτημένη, τὸν ἔνδοξον Φανούριον, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον· οὗτος χάριν γάρ, παρὰ Θεοῦ δεδεγμένος, τῶν ἰάσεων, ἀσθενειῶν τῶν κατ' ἄμφω, ἰᾶται τοὺς πάσχοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλήσας τὸν Χριστόν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Φανούριος Ἀγνή, ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Μαρτύρων ἐτέλεσεν, ἐπὶ γῆς τὸ ἀγώνισμα· ὅθεν πρέσβευε, νῦν σὺν αὐτῷ παρρησία, Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, αὐτοῦ τὴν πανήγυριν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αἰθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Φανούριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον· ὅθεν σοῦ τὴν Εἰκόνα, τὴν ἁγίαν εὐρόντες, ἅσμασιν εὐφημοῦμεν, καὶ τιμῶμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ σου δεόμεθα· Ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εἰς γῆς ἀνατείλασα, ἡ ἱερά σου Εἰκὼν, παμμάκαρ Φανούριε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν σὴν, ἐγνώρισεν ἄθλησιν· ἥτις εὐφραινομένη, τῇ ἁγία σου δόξῃ, καὶ καταλαμπομένη, τοῖς πολλοῖς θαύμασί σου, δοξάζει εὐσεβῶς τὸν Θεόν, τὸν σὲ ἀναδείξαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν ὥρᾳ νεότητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Παρθένε Πανάχραντε, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, ὁ μέγας Φανούριος, ἤθλησε στερρόνυχως, τῆς σαρκὸς ἀλογήσας, καὶ θράσος ἀσεβείας, τῶν τυράννων καθεῖλεν· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν σὺν αὐτῷ, δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φανουρίου ἡ μνήμη ἡ θαυμαστή, ἀνατείλασα ἄστρον ὡς φαεινόν, τοῖς πέρασι σήμερον, Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τῶν ὑπὲρ νοῦν αὐγάζει, θαυμάτων ταῖς λάμπεσι, καὶ τῇ φωταγωγίᾳ, τῆς ἄνωθεν χάριτος. Ὅθεν συνελθόντες, οἱ πιστοὶ ἐκ καρδίας, αὐτὸν στεφανώσωμεν, ὑμνωδίας τοῖς ἄνθεσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς σε τιμῶσι, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εἴναθλήσας τὸ πάλαι περιφανῶς, παρολκῇ τῇ τῶν χρόνων Μάρτυς σοφέ, ἄγνωστος διέμεινας, τῶν πιστῶν τῷ πληρώματι, ἀλλ' ἐπεγνώσθης τούτῳ, τὴν θεῖαν Εἰκόνα σου, τῇ σῇ ἀποκαλύψας, Φανούριε χάριτι· θαύμασι δ' ἐντεῦθεν, καὶ μεγίστοις σημείοις, ἐκφαίνεις τῆς δόξης σου, τὴν ἁγίαν ἐνέργειαν, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσί σοι· Χαίροις Ἀθλητά τοῦ Χριστοῦ, τῶν Μαρτύρων κλέος περιλάλητον, Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ τῆς Ῥόδου καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ἄνευ σποράς, τῇ ἀγάπῃ ἐνθέως κατατρωθεῖς, ὁ μέγας ἐν Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρος Φανούριος, εἰδωλικῆς λατρείας, τὴν πλάνην διήλεγξε, καὶ τὰς πολλὰς βασάνους, ὑπέστη ὡς ἄσαρκος· τέλος δ' ὑπομείνας, μαρτυρίου ἐν στάσει, Παρθένε Πανάμωμε, ἐν Ἑδῆμ κατηξίωται, τῶν Ἀγίων τῆς στάσεως. Ὅθεν ἐκτενῶς σὺν αὐτῷ, τὸν Δεσπότην Δέσποινα ἰκέτευε, ὡς Θεὸς ἵνα σώσῃ, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ κγ' Ἀπριλίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ἡ μνήμη σου, ὡς ῥόδον οὐράνιον, τῇ εὐωδία τῆς χάριτος μυρίζουσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπέφανε, Μεγαλομάρτυς Ἀθλοφόρε Φανούριε· ὅθεν οἱ πιστοὶ ἐν αὐτῇ συναθροισθέντες, τοῖς ἄσμασιν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἱκετικῶς ἀναβοῶμεν· Πρέσβευε Ἄγιε ἐκτενῶς, τῷ ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' Πα

Ἥχος

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων

σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα α α α μου

Σ η η με ε ε ρον η μνη η μη η σου ως ρο δο ον ου

ρα α α α νι ι ι ι ον τη ευ ω δι α της χα α

ρι 1 τος μυ ρι 1 1 ζου ου σα α τη του Χρι στου ου Ε

ε εκ κλη σι 1 1 α ε πε ε φα α α α νε Με γα λο

μαρ τυς Α θλο φο ρε ε Φα νου ου ου ου ρι 1 1 1 ε

Ο ο θε εν οι πι 1 στοι εν αυ τη η η συν α θροι σθε

ε ε ντες τοις α α σμα α σιν ε πα ξι 1 ως ε ε

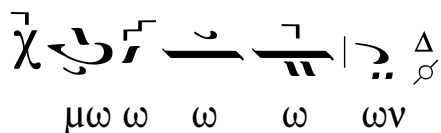
ευ φη μου ου ου με ε ε εν σε και 1 κε τι κως α να

βο ω ω ω ω μεν Πρε σβευ ε Α α γι ε ε ε ε κτε νως

τω εν Τρι α α α α α α α να α α α δι προ

σκυ νου με ε ε νω Θε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἴτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

Ὡιδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.

Ἀΰωθεν προκύψας συμπαῶς, ἐξ οὐρανίων ἀψίδων Φανούριε, ἔλαμψον πλουσίως μοι τὸν φωτισμόν, τῆς θεαυγοῦς σου χάριτος, ὥς ἂν Ἀθλοφόρε, τὴν ὑμνωδίαν προσφέρω σοι.

Βήματι τυράννων παραστάς, καὶ τὸν Σωτῆρα κηρύξας Φανούριε, εἶδη ὥσπερ ἄσαρκος τὰ
τῶν πολλῶν, κολαστηρίων ἤνεγκας, καὶ καθεῖλες πλάνης, εἰδωλικῆς τὰ ὑψώματα.

Γνώσει εὐσεβείας κοσμηθεῖς, πάλαι Μαρτύρων τοῖς ἄθλοις διέπρεψας· ἄρτι δὲ ἀνέτειλας
Μάρτυς ὡς φῶς, τῆς θαυμαστῆς Εἰκόνοσ σου, τῇ ἀποκαλύψει, φωτίζων κόσμου τὰ
πέρατα.

Θεοτοκίον.

Κύριον τεκούσα καὶ Θεόν, σωματωθέντα δι' ἄφατον ἔλεος, ἔσωσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς
φθορᾶς, Εὐλογημένη Δέσποινα· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, ὕμνον τῇ δόξῃ σου ἄδοντες.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἁγίου ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ποῖημα Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αἰνέσωμεν πάντες πιστοὶ Χριστόν, τὸν δόντα τοιαύτην, ἐξουσίαν τοῖς χοϊκοῖς, δολίου τὰ
θράση καταλύειν, μεθ' ὧν ὑμνεῖσθω φαιδρῶς ὁ Φανούριος.

Φῶς θεῖον ἐδείχθης ἀειλαμπές, Φανούριε Μάρτυς, καὶ τὸν κόσμον φωταγωγεῖς, ἐν ᾧ σε φωστῆρα εὐρηκότες, ἄσμασι πάντες παιδρῶς εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν νέον ὀπλίτην καὶ Ἀθλητὴν, φανέντα ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐκρύπτετο πρὸ πολλοῦ, ὡς νέον ὑμνοῦμεν καὶ ὡς πάλαι, ὑπὲρ Χριστοῦ στερρόως ἀθλήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁλον μου τὸν πόθον πρὸς σέ κινῶ, Ἀνύμφευτε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λυτρωτὴν, ψυχὴν μου ἀθλίαν ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς καταδίκης Ἀγνὴ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Δυνάμει Φανούριε σοφέ, Σταυροῦ καθοπλισάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἀνδρείως ἐχώρησας, κατὰ τῆς πλάνης καὶ ταύτης ἥσυχνας, τὰς ἐπάρσεις· ὅθεν σε, ἀμαράντῳ ἔστεψε, θείας δόξης στεφάνῳ ὁ Κύριος.

Εὔπεστης ἀνόμων δικαστῶν, τῷ βήματι Φανούριε, καὶ παρ' αὐτῶν ἀδίκως κρινόμενος, ἐδραῖος ὥφθης ἐν στάσει πίστεως· ἡλικίας ἄνθος δέ, παριδὼν ὡς πάνσοφος, τοῖς βασάνοις τὸ σῶμα ἠνάλωσας.

Ζηλώσας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, Φανούριε μέγалаθλε, τῆς τῶν ἐχθρῶν μανίας ἠλόγησας, καὶ λίθων χαίρων ἐπὶ τοῦ στόματος, καὶ τῆς κάρας ἔφερες, διακρούσεις ἔνδοξε, τὰς σφοδρὰς ὡς ἀδάμας στερρότατος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦντες τὸν τόκον σου πιστῶς, Παρθένε Θεονύμφευτε, δι' οὗ ἁρᾶς τῆς πάλαι ἐρρύσθημεν, ἐν κατανύξει ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε Μῆτερ Πάναγνε, οἰκουμένης καύχημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ θεῖον διάσωσμα.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υμνοῖς τὸν Φανούριον, δαυϊτικῶς παιδρῶς ἄσωμεν, ὡς θαυμαστὸς τοῖς Ἁγίοις ὄντως, ὁ Θεός ἐστι λέγοντες.

Ρῶσίν μοι δωρήσασθαι, τῶν ψυχικῶν παθῶν Ἄγιε, σαῖς προσευχαῖς αἰτησαί ταῖς θείαις, ὅπως τύχω ἀφέσεως.

Θεοτοκίον.

Εὕρω σε προστάτιν μου, ἐν τοῖς κινδύνοις Πανάχραντε, Μῆτερ Θεοῦ, μετὰ Φανουρίου, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν περιάλητον Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν λαμπρὸν στεφανίτην, τὸν
ὄντως περιβόητον, ἐν θαύμασι πιστοί, τὸν κλεινὸν Φανούριον, τὸν ἐκ Ῥόδου γνωσθέντα,
πάντες εὐφημήσωμεν, πρὸς αὐτόν ἐκβοῶντες· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Θεόν, τὸν ἐν
ὑψίστοις τρανῶς σε δοξάσαντα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἀθλοφόρου ὁ Ναὸς ἀνεδείχθη, τῶν ἀσθενούντων θαυμαστὸν ἰατρεῖον, ἐν ᾧ δεῦτε
συνδράμωμεν, βοῶντες οἱ πιστοί· Ἄγιε Φανούριε, τῶν Ῥοδίων προστάτα, καὶ πιστῶν τὸ
στήριγμα, παρρησίαν ὡς ἔχων, μὴ ἐπιλάθου πάντων τῶν τὴν σὴν, ἐπιτελούντων ἐκ πόθου
πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Σωτῆρα, τῶν Θεοτόκον σε πιστῶς εὐφημούντων, ὥσπερ Υἱῷ
σου πρέσβευε, ἀπαύστως καὶ Θεῷ, δοῦναι ὡς φιλόανθρωπος, εὐπραγίαν ἐν βίῳ, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς φαιδρῶς ἐκτελοῦσιν, ἐν ὑμνωδίαις σήμερον Ἀγνή, τοῦ
Φανουρίου τὸ θεῖον μνημόσυνον.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Γ'ερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας, δυνάμει θεία θεόφρον·
ἥσυχνας, τυράννων θράση γενναιοφρόνως· εὐφρανας, Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς·
διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεῖε ὀπλῖτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ποίους ὕμνους προσοίσω, τῷ ὑπεραπέκεινα ὕμνων ἀπάντων ἀθλήσαντι; ποίοις δὲ
ἐγκωμίων ἄνθεσι τὴν κεφαλὴν καταστέψω, τοῦ ὑπ' Ἀγγέλων οὐρανίῳ στέφει τὴν κεφαλὴν
κοσμηθέντος; νέος ὢν, ἀπαλῇ τῇ σαρκὶ τῷ δολίῳ προσπλακείς, γενναίως εἰς γῆν
κατεβῶραξε, τὸν τύραννον καταπλήξας· εἰς γῆν δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ καταχωθέν, ἐν οὐρανοῖς
μετ' Ἀγγέλων χορεύει αἰωνίως τὸ πνεῦμα. Ὅθεν αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ
παντοίων κινδύνων, θεῖε ὀπλῖτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Αὐγούστου), Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχοι.

Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,
Κἂν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.
Εἰκάδι ἐβδομάτη Φανουρίου σηκὸς γῆθεν φάνθη.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητῆς Φανούριος πόθεν ἦν καὶ ποίῳ καιρῷ τοῦ
μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσε καὶ τίνες οἱ τούτου γεννήτορες, οὐδὲν ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν
περὶ αὐτοῦ ἀφανῶν καὶ ἀγνώστων γενομένων ἄχρι τοῦ ἰδ' αἰῶνος ὅτε ἡ Εἰκὼν αὐτοῦ
εὐρέθη παραδόξως ἐν Ῥόδῳ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Ῥόδου
Νείλου τοῦ Μυρσινιώτου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠβουλήθησαν οἱ τῆς Ῥόδου κυριεύοντες ἐπανορθώσασθαι τὰ
τείχη τῆς πόλεως καὶ συνάγοντες τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖαν ὕλην ἤλθον εἰς τὸ νότιον
μέρος τῆς πόλεως, ἔνθα ὑπῆρχον κατεδαφισμέναι οἰκοδομαί, καὶ ἀνασκάπτοντες αὐτάς
ἀνεκαλύφθη αὐτοῖς Ναὸς ἱερός, κείμενος ἐν ἐρειπίοις. Ποιήσαντες δὲ τὴν ἀνασκαφὴν

μέχρι τοῦ δαπέδου εὗρον μεταξύ τῶν πολλῶν σεσαθρωμένων Εἰκόνων καὶ μίαν ἄσηπτον, ἥτις ἦν ὡς νεωστὶ ἱστορηθεῖσα. Τότε κληθεὶς ὁ προειρημένος Ἀρχιερεὺς Νεῖλος ἀνέγνω τὸ τοῦ εἰκονιζομένου Ἀγίου ὄνομα· γέγραπται γὰρ ἐπ’ αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή: «Ὁ Ἅγιος Φανούριος».

Ἐν αὐτῇ ἱστορεῖτο ὁ Ἅγιος ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, φέρων στρατιωτικὴν περιβολὴν καὶ βαστάζων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Σταυρὸν μετὰ λαμπάδος ἀνημμένης, περίξ δὲ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ μορφῆς εἰκονίζοντο δώδεκα σκηναὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐνδόξων μαρτυρίων, ἐν αἷς ὁ Μάρτυς ἐδείκνυτο· ἱστάμενος ἐν μέσῳ στρατιωτῶν κρινόμενος πρὸ τοῦ ἡγεμόνος, τῶν στρατιωτῶν πληττόντων διὰ πετρῶν τὸ στόμα καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ἡπλωμένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μαστιζόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν· καθήμενος γυμνὸς καὶ ὄνυξι σιδηροῖς ξεόμενος τὰς σάρκας· κεκλεισμένος ἐν τῇ φυλακῇ· ἱστάμενος καὶ ἐταζόμενος ἐπὶ βήματος τυραννικοῦ· κατακαιόμενος τὰ μέλη ὑπὸ λαμπάδων ἀνημμένων· ἐπὶ μαγγάνου προσδεδεμένος καὶ βασανιζόμενος· ἐν μέσῳ θηρίων ἀγρίων ἱστάμενος ἀβλαβής· κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ σώματος λίθον μέγα· ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων ἱστάμενος βαστάζων ταῖς παλάμαις ἄνθρακας ἀνημμένους, καὶ τις τῷ ἀέρι δαίμων ὀχούμενος, θρηνῶν καὶ ὀδυρόμενος· καὶ, ἱστάμενος ἐν μέσῳ φλεγομένης καμίνου, αἶρων τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν.

Θαυμάσας οὖν ὁ μακάριος Νεῖλος καὶ παραλαβὼν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἐκήρυξε τὴν θαυμαστήν τοῦ Ἀγίου φανέρωσιν καὶ λαβὼν ἄδειαν παρὰ τοῦ τῆς νήσου ἡγεμόνος ἀνήγειρε τῷ Μάρτυρι περικαλέστατον Ναόν, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα εὐρέθη ἡ αὐτοῦ Εἰκὼν, ὅστις διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου ἀνεδείχθη πηγὴ ἱαμάτων καὶ ἰατρείον ἄμισθον τοῖς προσερχομένοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγη βίου,
Ποιμήν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ὅν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κοδρουύβης.

Στίχοι.

Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος εὐνούχου.

Στίχοι.

Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·
Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·
Μεθ' ὧν ὑπῆλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν Ῥόδος μεγαλύνεται, τῇ εὐρέσει τοῦ θείου, Ναοῦ σου παμμακάριστε, ὦ Φανούριε Μάρτυς, καὶ χαίρει ἐγκαυχωμένη, σὼν θαυμάτων τῷ πλήθει· Ἱερεῖς γὰρ διέσωσας, τρεῖς δουλείας ἀθέου, ὄναρ φανείς, τοῖς κυρίοις τούτων καὶ ἐπιπλήξας, τυφλότητι, χολότητι, τὸ σκληρὸν ἐκμαλάξας.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τὸν πρῶην ὄντα ἄγνωστον, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ γνωσθέντα ὕστερον, παραδόξῳ εὐρέσει, τῆς θείας αὐτοῦ Εἰκόνης, ἐκ τῆς Ῥόδου τῷ κόσμῳ, Φανούριον ὑμνήσωμεν, τὸν λαμπρὸν στεφανίτην, ὅτι ἡμῶν, τῶν πιστῶν προστάτης ταχὺς ὑπάρχει, καὶ πρέσβυς ἀκαταίσχυντος, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φανούριον τιμήσωμεν, τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, τὸν ἐκ τῆς Ῥόδου γνωσθέντα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· θαυμάτων γὰρ τὴν δύναμιν, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, καὶ τοῖς νοσοῦσι τὴν χάριν, τῶν ἰαμάτων παρέχει.

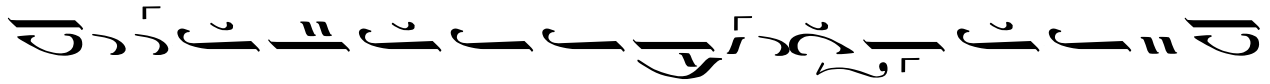
Θεοτοκίον.

Παρθένε Ἀπειρόγαμε, Ἀγνὴ Θεογεννήτρια, Εὐλογημένη Μαρία, τῆς σωτηρίας ἡ πύλη, τῷ ἐξ ἄγνων αἱμάτων σου, φρικτῶς ἐνανθρωπήσαντι, σὺν Φανουρίῳ πρέσβευε, τῷ κραταιῷ Ἀθλοφόρῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων.

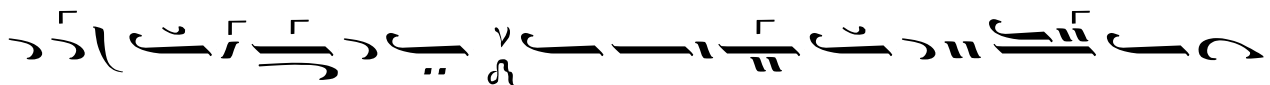
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

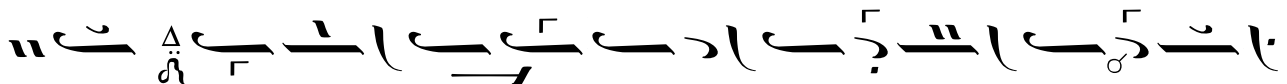
Ἦχος πλ. ᾠὴ Νη

Π α α α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ

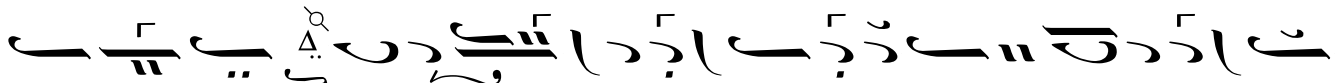
υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ υ ρι

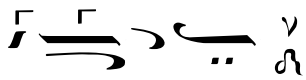
ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα νω ω ων

αι αι νει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ

ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε

ε ε ε ω

Α νει ει τε α αυ τον πα α α α ντες οι αγ γε λοι οι

οι α α α αυ του αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α

σαι αι δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε πει

υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Τον Δεσπότην και Αρχιερέα

Ἦχος Βαρύς

z

^(z)
Nε ε ε ε ε

^(z)
Tο ο ον Δε ε ε ε ε σπο ο ο ο

^(M) ^(z)
ο ο νο ο ο ο ο ο τη η η η η η η η νη

^(M)
η η ην και Α α α να α α α α αρ χι ι ι ι

^(z)
ι ι ι ι Αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^(Γ)
ε ε ε ε νε ε ε ε ε α α α α α α

α α α α η η μω ω νω ω ω ω

ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νε ε

ε ε ε ε χε ε ε νε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα Κυ ρι ε φυ

υ λα α ατ τε

Ε_{1ς} πολ λα α α α α α ε ε τη Δε ε

ε ε σπο ο τα α α α

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω" τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ὅτι γῆθεν ἦνθησε, λύτρον μέγα σωτήριον, Ναὸς ὁ θεῖος καὶ πανυπέρτιμος, τοῦ Φανουρίου· πιστοὶ προσδράμετε, ἅπαντες σήμερον, ἐν ἁσμάτων ἄνθεσιν, ὅπως δεινῶν, λύσιν ἀπολαύσητε, αὐτοῦ δεόμενοι.

Ω" τοῦ παραδόξου θαύματος! παιδίον ὦν κομιδῇ, ὁ γενναῖος Φανούριος, χωρὶς ὅπλων ἴσταται, ἐν σταδίῳ φαιδρότατος, μετὰ ἐνόπλων ἀγωνιζόμενος, μετὰ αὐλῶν χοῖ μαχόμενος. Ὡ τῆς ἀνδρείας σου, καὶ στερῆρᾶς ἀθλήσεως, φίλε Θεοῦ! πῶς ἐχθροὺς κατέβαλες, τοὺς πολεμοῦντάς σε.

Ω" τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ μαργαρίτης Θεοῦ, ὁ ἀγρῷ πρὶν κρυπτόμενος, νῦν ἐν Ῥόδῳ ἠϋγασται, θησαυρὸς ὡς πολύτιμος, πλουτίζων τέρπων φωτίζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας αὐτῷ ἐκ πίστεως· ὅστις Φανούριος, ἔστιν ὁ παμμέγιστος Μάρτυς Χριστοῦ, ὃν ἐγκωμιάζοντες, νῦν μεγαλύνομεν.

Ω" τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς, θαυμαστῶς ἀνατείλασα, ἡ Εἰκὼν σου ἔνδοξε, Ἀθλοφόρε Φανούριε, ἐποίησέ σε τὸν πρόην ἀγνωστον, γνωστὸν τῷ κόσμῳ Μεγαλομάρτυρα, μέγαν ἐν θαύμασι, καὶ πιστῶν ἀκοίμητον προασπιστήν, τῶν ἀνευφημούντων σε, θείοις ἐν ἁσμασι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ το πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

6
λ

Ω του πα ρα δο ξου θαυματος εν ου ρα νω και εν γη

α γα λ λ ι α μα ση με ρον ο τι γηθεν ηνθησε λυτρον με

γα σω τη ρι ον Να ος ο θει ει ος και πα νυ περ τι μος

Του Φανου ρι ου πι στοι προσδραμετε α πα ντες ση με ρον

εν α σματων ανθεσιν ο πως δει νων λυ σιν α πολ αυ ση τε αυ

του δε ο ο με ε νοι

Στιχ. Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος παι δι ον ων κο μι δη

ο γε ναι ος Φα νου ρι ος χω ρις ο πλον ισταται εν στα δι ω

φαι δρο τα τος με τα ε νο πλων α γω νι ζο με νος με τα

α υ λων χο ι μα χο με νος Ω ω ω της αν δρει ας

σου και στερ ρας αθ λη σε ως φι λε Θε ου πως εχθρους κα τε λα βες

τους πο λε μου ου ντα ας σε

Στιχ. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χορώ αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργάνω.

6
λ

Ω του πα ρα δο ξου θαυ ματος ο μαρ γα ρι της Θε ου

ο α γρω ω πριν κρυ πτο με νος νυν εν ρο δω πυ γα σται θη σαι

ρος ως πο λυ τι μος πλου τι ζων τε ε ρπων φωτιζων α πα ντας

τους προ σι ο ντας αυ τω εκ πιστε ως ο στις Φα νου ρι ος

ε στιν ο παμμε γι στος Μαρτυς Χριστου ον εγκω μι α ζο ντες νυν

με γα λυ υ νο ο μεν

Στιχ. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού. Πάσα πνοή αινεσάτω τον Κύριον.

6
λα

Ω του πα ρα δο ξου θαυματος εκ των λα γο νων της γης

θαυ μα στως α να τει λα σα η Ει κων σου ενδοξε Α θλο

φο ρε Φα νου ρι ε ε ποι η σε ε σε τον πρωην α γνω στον

γνω στον τω κο σμω Με γα λο μαρτυ ρα με γαν εν θαυ μα

σι και πι στων ακοιμητον προ α σπι στην των ανευφημουντων σε

θει οις εν α α σμα α σι

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ε'πέλαμψε σήμερον εὐφρόσυνος ἑορτή, καὶ θεία πανήγυρις, Φανουρίου τοῦ πολυάθλου καὶ γενναϊόφρονος· οὗτος γὰρ ἐν ἀδήλοις ἀθλήσας καιροῖς, ἄδηλος ἦν, Ναός τε καὶ τοῦνομα αὐτοῦ, πᾶσιν ὑπῆρχεν ἀγνώριστος· τυράννων δὲ ἀλλοφύλων, κατακρατησάντων Ῥόδου τῆς περιφήμου, καὶ τὰς κατεδαφισμένας ἐλεπόλεις ἀναχωννύντων, Ναὸς αὐτοῦ καὶ Εἰκὼν ἐφάνη ὑπέρλαμπρος, ὃς ἡγεμονικῇ ἀδείᾳ ἀνακαινισθεὶς, πηγὴ ἀνεδείχθη θαυμάτων, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ θαυμαστοῦ ὄντος, ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν
τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δοξαστικόν των αίνων

Ἦχος πλ. ρ̣ Πα

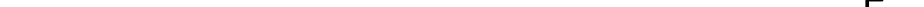
Δ_0 $\circ$ $\circ$ $\circ$ $\circ$ $\circ$ $\circ$ $\xi \alpha$ α $\Pi \alpha$ α $\tau \rho \iota$ 1 1 1 $\kappa \alpha \iota$ $\alpha \iota$ Y_1

$\frac{x}{q}$

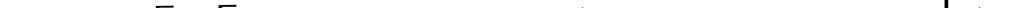
$\frac{\pi}{q}$

1 ω ω κ α 1 Α γ 1 1 ω ω ω π ν ε ε υ μ α α α τ 1

Ε ε πε ε ε ε λα α αμ ψε ση με ρον ευ φρο συ νο

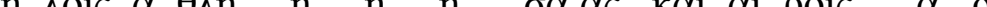
 ο ο ος ε ε ορ τη και θει ει α α πα νη

 η η η γυ υ υ υ ρις Φα νου ρι ου του πο λυ α α αθ

 λου και γε ναι ο ο ο φρο ο ο ο νος ου τος γαρ εν

 α δη λοις α θλη η η η σα ας και αι ροις α δη λος

ην Να ος τε και του ου νο ο μα α α αυ του πα

σιν υ πηρ χεν α α γνω ω ω ω ρι ι ι ι στος τυ ρα

α νω ων δε ε ε αλ λο ο φυ υ υ λων κα τα κρα τη σα

ντων Ρο ο ο δου της πε ε ρι φη η η η μου και τας κα

τε δα φι σμε νας ε ε λε πο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο λει ει ει εις α να χω νυ υ υ υ ντω ων

Να ο ος αυ του και Ει κων ε φα α α νη η η υ

πε ε ερ λα α α α μπρος ος η γε μο νι κη α α

δει ει ει ει α α να και νι σθει ει ει ει εις πη γη

α νε δει ει ει ει χθη η η θαυ μα α α α των πα ρα

Χρι στου ου ου ου του ου Θε ε ου του θαν μα στου ο

ο ο ντο ος εν τοις Α γι οις αυ του

Ἦχος πλ. ᾠ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε και δο

ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος την πο λιν την

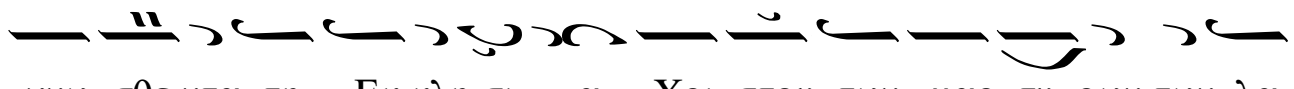
α σει στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα γη προ στα σι

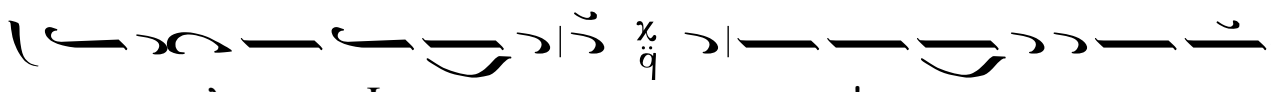
αν και κα τα φυ γην των ψυ χων η μων

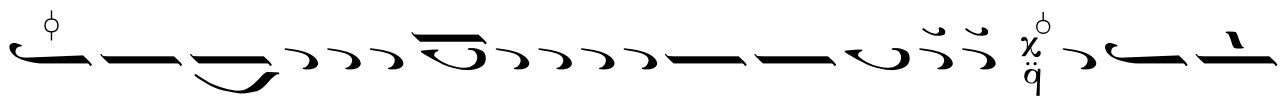
Δοξολογία Μεγάλη

Ήχος πλ. ά "Τον συνάναρχον λόγον"

Των της Ρο δου προστατην και Με γα προ μα χον τω πα ρα δο ξως

γνω σθε ντα τη Εκ κλη σι α Χρι στου των μαρ τυ ρων των λα

μπρων κλε ος Φα νου ρι ε α νευ φη μη σω μεν πι στοι

ο τι χα ρη εκ Θε ου δε ξα α με νος ι α μα των Φε ρω νυ

μωσ ως φωσ ε κλα α μπει α δυ τον πα σει τοις τι μω σιν αυ τον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὁμολογία. Ἀπόστολον
ζήτει τῇ β' Σεπτεμβρίου καὶ Εὐαγγέλιον τῇ κστ' Ὀκτωβρίου, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ὁ ἐν Ῥόδῳ φανερωθεὶς, καὶ ἐξανατείλας, ὥσπερ ἥλιος ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν
καταυγάζων, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, θαυμάτων σου τῷ πλήθει, Μάρτυς Φανούριε.

Στίχοι.

*Ὁ τῆς Ῥόδου Κύριλλος ἀνύμνησέ σε,
Τὸν καλὸν Φανούριε Ῥόδου προστάτην.*